

[Socialministeren.]

syn til Landbrugets Arbejdskraft. Her behøver jeg ikke at erindre ærede Medlemmer og navnlig dem, der tilhører Landbruget — og som jo, gaar jeg ud fra, har gjort sig bekendt med de Tal, der findes i den Betænkning, der sidste Aar blev afgivet af det Udvalg, der var nedsat vedrørende Mangel paa Arbejdskraft i Landbruget —, om, at vi staar over for en Nedgang i Antallet af unge, der vokser op dér fra 1941—50, i Løbet af 9 Aar, som betyder, at der i de Aldersklasser, hvorfra Landbruget skal have sin Arbejdskraft, vil være 49 000 færre i 1950 end i 1941. Det er Tal, der maner til Effertanke, og jeg indbyder meget gerne Landbrugets Organisationer og Repræsentanter til Forhandling om Ordninger, hvorved vi paa Grundlag af denne Lovgivning kan blive i Stand til i Aarenes Løb maaske at føre nogle Tusinder Stykker af ganske unge Byarbejdere fra Byerne ud paa Landet. Jeg tror, det vil være et nyttigt Formaal ogsaa med denne Lov at komme den Vej ud.

I øvrigt vil jeg gerne sige om Vitskøl Kloster som ogsaa om andre af Ungdomsforanstaltningerne, at der har jo været ført en Agitation udefra, fra ansvarslos Side, som har faaet disse unge, ofte ubetænksomme Mennesker til at begaa Dumheder. De har ladet sig lokke med til Demonstrationer og har i Virkeligheden derved været med til i høj Grad at ødelægge den endnu gældende Lovgivning paa dette Omraade, og i øvrigt er ikke mindst dette en af Aarsagerne til, at der er sket gennemgribende Ændringer, ogsaa i principiel Henseende, i det fremsatte Lovforslag i Forhold til den tidligere Lov.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen talte om, at hele Regeringens Erhvervs politik var forfejlet. Det er jo en mærkelig Udtalelse at høre fra en Industrimand, naar man sammenholder den med, hvad det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen og mange andre Landborepræsentanter siger om Regeringens Erhvervs politik. Dér gaar det jo altid ud paa, at Byerne er blevet, ikke alene fodret godt, men fedet, Byerhvervene er beskyttede ud over alle rimelige Grænser. Men der er een Ting, som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen vistnok har glemte. (*Boeck-Hansen:* Ja, det skal der nok være). Ja, der er nok flere, men der er i hvert Fald den ene Ting, at baade det ærede Medlems Partiformand og det ærede Medlems Partipresse Gang paa Gang i de senere Aar har skældt ud paa alle de Erhvervs mænd, som af en eller anden Grund fulgte Regeringen

ved Valgene og støttede Regeringspartierne; det har man været meget vred over, og det falder jo ikke helt godt i Traad med det ærede Medlems Udtalelser.

Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har større Interesse for Ungdomsforanstaltningerne, end jeg forstod at det ærede Medlem havde for de øvrige Bestemmelser i Lovforslaget, men jeg kan naturligvis ikke være enig med det ærede Medlem i, at de Lønninger, der her er fastsat for de unge, skulde blive en Fristelse for de unge til at gøre sig selv arbejdsløse blot for at komme paa Ungdomsforanstaltningerne. Det vil det ikke nemt blive af den Grund, at de unge jo ikke kan komme og melde sig arbejdsløse i Arbejdsløshedslovens Forstand, hvis de selv gør sig arbejdsløse. De skal møde med et Bevis for, at de virkelig ogsaa er afskediget paa Grund af Arbejds mangel, og det er jo saadan, at dette kræves og overholdes meget strengt i de forskellige Arbejdsløsheds kasser. Dette vil ganske naturligt bremse ethvert Forsøg paa, selv om der maatte være enkelte, der havde Lyst til at gøre Forsøget under Hensyn til Vilkaarene, at gøre sig selv arbejdsløse. Derfor tror jeg ikke, det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har Ret i denne Betragtning.

Til det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen kan jeg sige, at hvis det danske Samfund havde Penge nok og Arbejds muligheder nok ud over alle Grænser — hvad vi jo nu ikke har, vort Land er jo tættere befolket end Sverige, Norge og Finland og har derfor aldrig haft og faar aldrig de samme Betingelser for at kunne udføre Reservearbejde og Nødhjælpsarbejde, og hvad Betegnelse man nu giver det, som findes i de andre Lande —, hvis vi altsaa var i Stand til at bruge ubegrænsede Midler, kunde vi naturligvis nok en Overgang sætte saa mange offentlige Arbejder i Gang, at vi kunde faa nedkæmpet Arbejdsløsheden meget væsentligt. Det kan vi nu ikke, og jeg er sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen ikke kan paavise, hvorfra de helt ubegrænsede Midler skulde komme.

At denne Lovgivning, der her er Tale om, hvor det gælder om at komme de langvarigt og de unge arbejdsløse til Hjælp, kan siges, saadan som det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen fremstillede det, for saa vidt at tage Arbejdet fra dem, der ellers normalt har det til Udførelse — ja, det kan man sige, men det er dog saadan, at f. Eks. Dobbeltsporet fra Randers til Aalborg har det ikke været muligt at faa